

E-ZVITE NOVICE V GRADCU

**Beri E-Zvite
novice,
izvedel boš
skrite resnice!**

**Zvite novice
Časopis OŠ Lovrenc na Pohorju**

Naslovnico je narisala Nika Haložan.

Strašno zvita reportaža iz »rajže« v Avstrijo

Res je, da se piše že leto 2012, vendar uredniki Zvitih novic držimo svojo obljubo. Obljubili smo namreč, da bomo izdali posebno reportažo, v kateri vam bomo podrobneje predstavili naš izlet v sosednjo Avstrijo. In je pred vami – tale naš mozaik vtisov iz nepozabnega izleta, na katerem smo neizmerno uživali. Veseli bomo, če si boste vzeli čas in boste te graške E-Zvite novice prebrali.

Uredniki ZN

KJE JE ŽE GRADEC?

Gradec je glavno mesto Avstrije. Je drugo največje avstrijsko mesto s približno 260.000 prebivalci. Površina Gradca meri 127.56 kvadratnih kilometrov, nadmorska višina je 353 metrov. Center Gradca je eden najbolj ohranjenih mestnih središč v Centralni Evropi. Ker se Gradec nahaja na kulturni meji med Srednjo Evropo, Italijo in Balkanom, je mesto vsrkalo različne vplive sosednjih regij in s tem pridobilo svoj poseben videz. Danes staro mestno jedro sestavlja več kot sto zgradb. Najbolj znani moderni zgradbi sta Kunsthau (hiša moderne umetnosti) in m stavba sredi reke Murinsel (otok na Muri).

Kunsthau

Murinsel

UVODNIK

Neko soboto v mesecu oktobru smo se učenci, ki obiskujemo izbirne predmete vzgoja za medije in turistična vzgoja, odpravili na potep v mesto Gradec.

Ko so nam učitelji povedali za ta izlet, je bilo rečeno, da gremo pogledat čokoladnico in staro mestno jedro in da bo našega obiska deležno tudi nakupovalno središče Seiersberg. En teden pred izletom pa smo izvedeli, da obisk čokoladnice odpade, ker imajo že vse zasedeno in se bomo namesto tega odpravili v živalski vrt. Zaradi tega smo bili vsi zelo razočarani -.-", ampak se je izkazalo, da je bil obisk živalskega vrta tudi dobra zamisel. Zgodilo se je precej norih in neumnih stvari, za katere boste izvedeli, če boste prebrali naslednje strani.

Ogled starega mestnega jedra je bil super, spoznali smo zgodovino mesta in si ogledali Schlossberg. Tja smo se odpeljali v "super" dvigalu, ki je bilo zelo hitro in malo je manjkalo, da bi nas postalo strah! :) Ob dvigu smo vsi kričali in se čudili hitrosti dvigala, a potem so nekateri govorili, da sploh ni hiter in tri pikice ... ;) Najbolj smo se pa veselili obiska nakupovalnega središča Seiersberg. Imeli smo le eno uro časa in to je bilo TOTALNO premalo, saj nekateri nismo našli trgovin, katere smo hoteli obiskati. :(Čeprav nismo našli nekaterih trgovin, je bilo dovolj že to, kar smo videli, da smo si lahko napasli oči. :D

Sicer naju drugo leto na izletu več ne bo, saj bova že dijaka, lahko pa dava nekaj nasvetov za naslednje generacije.

- ☼ Če boste SLUČAJNO odšli v kak večji nakupovalni center, ga doma natančno preučite in se pozanimajte, kje so trgovine, ki jih hočete obiskati.
- ☼ Na izlet pod nobenim pogojem ne jemljite čokolade, saj se vam bo po poti stopila.

- ☉ Če ste res kul ;), lahko na primer dva sošolca prepričate, da dlje časa ostaneta v trgovinah in vam s tem pridobita čas za obisk McDonald'sa (čeprav – uboga zamudnika, njuno ponižanje je bilo strašno). :D

Upava, da vam bodo ti nasveti v pomoč in ni se nama treba zahvaljevati. :D

Uživajte v branju in se beremo prihodnjič.

Tanja Golob in Oskar Čokl

ZAKAJ V GRADEC? NAŠA PRIČAKOVANJA

V Gradec grem bolj zaradi druženja s prijatelji kot pa zaradi tega, da bi se naučila česa novega. Pričakujem tudi, da si bomo ogledali tovarno čokolade in bom videla, kako nastaja moja najslajša sladkarija – čokolada. Komaj tudi čakam, da vidim graške znamenitosti.

Bernarda Karničnik

Kaj pričakujem od potovanja v Gradec? Predvsem veliko zabave, saj grem tja zaradi druženja s prijatelji in da bom videla kaj lepega in zabavnega.

Erika Harnik

V Gradec grem zaradi druženja s prijatelji in zaradi znamenitosti. Slišala sem tudi, da se ljudje v Gradcu pozdravljajo s poljubi. To bi bilo zanimivo preveriti. Sicer pa imam tam sorodnike in sem že vse videla, zato mi morda ne bo tako zanimivo kot drugim.

Klara Zinrajh

Pričakujem, da bo zanimivo, zabavno in da se bom kaj novega naučila. Upam, da bom veliko čvekala s prijatelji in da bomo šli na šoping.

Katja Jodl

Potovanja v Gradec se že zelo veselim. Pričakujem, da se bomo na avtobusu zelo zabavali. Zelo se že veselim tudi obiska tovarne čokolade; saj se tudi znamenitosti veselim, ampak ne tako kot čokolade.

Nika Flakus

Končno gremo v Gradec. Moja pričakovanja so, da se bomo imeli fajn. Upam, da se mi ne bo prehitro spraznil telefon. Od starega dela mesta ne pričakujem veliko, zato pa komaj čakam, da bomo jedli čokolado. Največ pa seveda pričakujem od nakupovalnega centra; če se ne bom izgubila, bom šla naravnost v Media markt.

Alja Ribič

Od ekskurzije najbolj pričakujem dobro družbo in da se bomo imeli fajn. Upam tudi, da bom srečala kakšnega luštnega fanta. Že zdaj se mi cedijo sline ob misli na tovarno čokolade.

Tajda Mislovič

Pričakujem, da se bomo na avtobusu zabavali tako kot lani, da bomo lahko sladkosnedi jedli čokolado, da bomo kaj novega spoznali ... V Gradec grem zaradi tovarne čokolade, ker obožujem čokolado.

Kaja Gradišnik

V Gradec grem zaradi čokolade, ki jo naravnost obožujem. Pričakujem, da se bomo na avtobusu imeli ful fajn in da bomo čvekali ter se smejali do onemoglosti. V Gradcu bomo videli veliko zanimivih stvari, pa tudi v trgovine bomo lahko šli, česar se že zelo veselim.

Jana Verdnik

Imam pet glavnih pričakovanj glede izleta v Gradec:

- da bomo čvekali vso pot in se zabavali;
- najbolj si seveda želim poskusiti vsaj 8 vrst različnih čokolad;
- želim si ogledati središče Gradca;
- želim spoznati kulturo in navade naših severnih sosedov;
- v glavnem, želim si, da se bomo imeli super!!!

Tamara Šketa

ZELO ZABAVNO IN HECNO POTOVANJE V GRADEC Z AVTOBUSOM ALI NA KRATKO GRADECBUSOVANJE!

Pri potovanju v Gradec ne pričakujem, da bomo jedli kakšno eksotično hrano, saj baje nimajo McDonald'sa, res pa je, da pričakujem veliko sladkanja s čokolado in tudi veliko rajanja in kričanja na avtobusu. Med drugim mislim, da bodo punce kot nore tekale po nakupovalnem centru.

Oskar Čokl

Komaj čakam, da gremo v čokoladnico, saj jo obožujem. Veselim se tudi ogleda avstrijskih znamenitosti. Komaj čakam, da gremo v ŠOPING!

Teja Koren

V soboto, 8. oktobra 2011, bomo odavtobusali v staro avstrijsko mesto - Gradec. Tja grem zaradi čokoladnice in pa seveda trgovin. Na avtobusu pa se bomo, kot vedno, na vso moč pogovarjali. Upam, da bo lušno.

Nika Orož

POGLED IZ AVTOBUSA

Adijo, ljubi Lovrenc in predrago Pohorje! Se vidimo zvečer!

JOJ, PA RAVNO SEM MORALA ZBOLETI!

Na začetku oktobra sem zbolela. Sredi noči sta me začela boleti grlo in glava, dobila sem vročino. Preživela sem grozno noč iz petka na soboto. V soboto zjutraj pa se zbudim ... O, ne!!! Takrat, v soboto, 8. oktobra, bi naj se odpeljali v Gradec. Seveda so tisti, ki so se prijavili, šli, ampak jaz sem morala zboleli. Ko sem naslednjič prišla v šolo, so vsi govorili, kako je bilo "fajn". Najboljše je bilo v nakupovalnem središču, tja sem si najbolj želela. Bila sem zelo obupana. Pa ravno jaz sem morala zboleli!

Gaja Novak

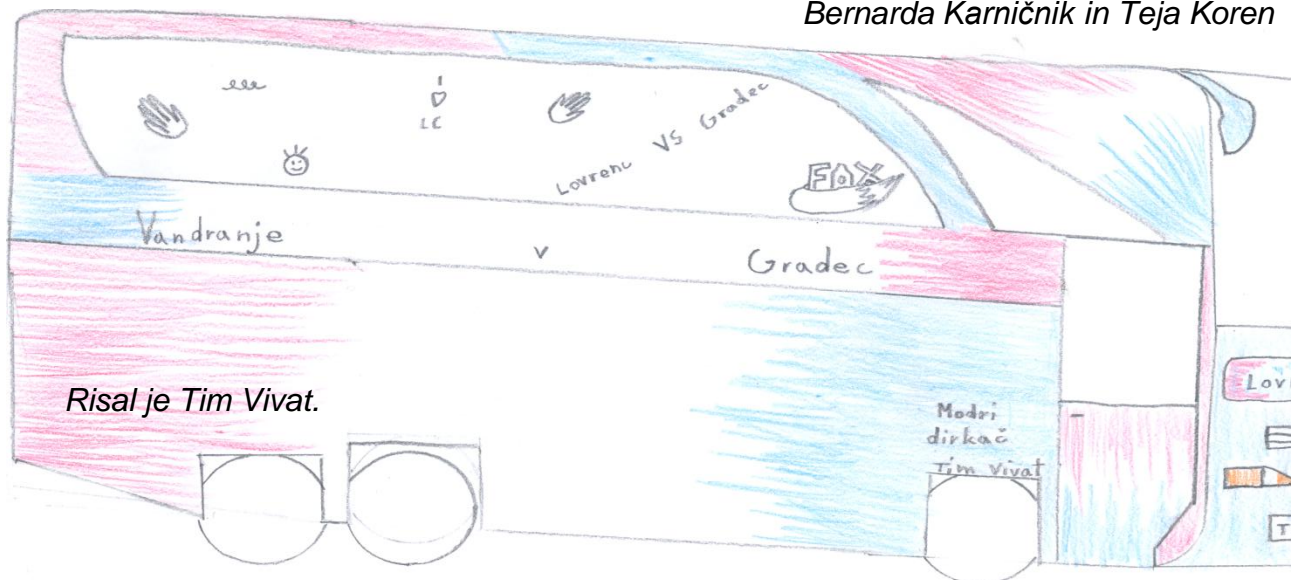
Bližala se je sobota, ko je bil čas, da gremo v Gradec. Zelo sem se že veselila. Vse sem imela pripravljeno, potem pa sem zbolela. Celo soboto sem morala preležati. Ure in ure sem razmišljala, kako se imajo v Gradcu. Ko sem v ponedeljek prišla v šolo, mi je Alja povedala, kako se je zgubila. Bila sem zelo jezna, da sem zbolela.

Nika Flakus

KONZERVA NA KOLESIH

Na izlet smo se odpravili z avtobusom. Na avtobusu so se križale različne zgodbe; od ljubezenskih do prijateljskih in do razprav o igrich. Lahko si slišal vse mogoče pogovore. Vsak je imel vklopljen svoj telefon in vsak je poslušal svojo glasbo. Noro! Na avtobusu smo imeli tudi učne ure nemščine, saj smo iz prospekta iz živalskega vrta, ki je bil seveda v nemščini, prevajali nemška imena za živali v slovenščino. Prevedli smo jih kar nekaj in se malo tudi ponorčevali. Avtobus nas nikoli ni pustil na cedilu, ko bi morali že biti doma, nas je sredi Avstrije sicer šele pobral, ker se je "šoping malo zavlekel", res čisto malo. Pa to ni bila krivda avtobusa ali voznika, ampak dveh učencev, ki sta se šla zelo zanimivo igrico z naslovom *Kako učiteljem uničiti živce*. Domov smo se vračali zelo zaspani. Prijazna konzerva nas je zibala, da smo zaspančkali. Njeno zibanje nas je popeljalo v svet sanjarjenja o naši dogodivščini s konzervo, a to ni bila navadna konzerva, ampak konzerva na kolesih. Kar hitro smo prišli domov. Žalostni smo bili, ker smo morali zapustiti zanesljivo prevozno sredstvo, ampak veseli, ker bomo lahko povedali domačim, kaj smo doživeli in videli. Tako se je naša dogodivščina končala, hitro, a veselo.

Bernarda Karničnik in Teja Koren

ZOO – JUHUHU!

V soboto, 8. 10. 2011, smo se natrpali v avtobus ter odpeljali v Gradec. Najprej smo se odpeljali v ZOO Herberstein. Tam smo videli koze, ki smo jih lahko božali.

Ustrašili smo se grde pujsike, ki je ležala v svoji hišici.

Razdelili smo se v skupine po štiri ali manj, zraven smo dobili še zemljevide živalskega vrta, v katerih se skoraj nihče ni znašel.

Nekatere opice so rade v središču pozornosti, takšne so tudi opice v ZOO Herberstein, saj so takoj prišle k steklu. Opice so se zelo rade slikale in si zraven popravljale celo frizuro.

MISS OPIC!

Takrat ko smo bili v zoo-ju, smo videli, kako hranijo geparde in verjemite, da se z njimi ne bi radi srečali.

Volkove in medvede sva zelo dolgo iskali, nazadnje pa sva jih skupaj z Ivano in Tamaro le našli.

Zraven zeber so bili v ogradi še bobri, ki so navihano in veselo tekali okoli, osli pa so se zelo glasno

oglašali, ko si šel mimo. Opice pa so imele tudi ribnik, v katerem so bile ogromne ribe in Kaja V. je rekla, da imajo verjetno neko čudno bolezen, saj imajo črne pike po hrbtu.

V našo Kajo se je dvakrat zaletel pes in pri tem je skoraj padla, Jano pa so ožulili premajhni čevlji.

Zraven zoo-ja so bili tudi muzej, botanični vrt in trgovinica. V njej so si nekateri kupili spominke, nato pa smo se vsi spravili v avtobus in odpeljali na šoping!

Bilo je zelo fajn!

Kaja Gradišnik in Jana Verdnik

Končno smo le šli v Gradec. Škoda, da je bilo to v soboto, ker bi jaz raje videla, da bi bilo med tednom. Najprej smo šli v ZOO Herberstein. Ko smo prišli v živalski vrt, smo jedli malico. No, nekateri so to delali po poti. Ta živalski vrt je velik in lep. Hitro se

lahko izgubiš. To se je zgodilo tudi meni, zato nisem videla lam, medvedov, zeber ..., mogoče pa še kakšne druge živali. Zato pa sem videla grad in verjetno je bila tam neka poroka. Od živali sem videla tri vrste opic, nekatere so bile velike, druge pa majhne, nekatere celo rumene. V zoo-ju pa so bili tudi ogromni ptiči emuji, poleg njih pa so bili v isti ogradi še kenguruji in račke.

Ta živalski vrt ne bi bil živalski vrt, če ne bi bilo velikih mačk.

Imeli so geparde, leve, pa mogoče še kakšne druge mačke, ki jih jaz nisem videla. Pri teh mačkah je bilo pa nekaj posebej zanimivega in to zanimivost sem videla na lastne oči. Gospod lev in gospa levinja sta pisala štoklji, saj vsi veste, kaj s tem mislim. V zoo-ju mi je bilo zelo FFFFAAAAJJJJJNNNN.

Alja Ribič

Prvi postanek na naši poti v Gradec je bil živalski vrt. Čudno je bil to, da je bilo tam zelo veliko živali, hahaha ... xD Tam smo se razdelili v manjše skupine in se odpravili na ogled. :D Bilo je zelo mrzlo, zato so imeli nekateri razlog za "ogrevanje." Tam smo bili približno dve uri, vmes smo se velikokrat izgubili in nekateri smo pomotoma celo uspeli oditi IZ živalskega vrta. Še posebej zanimivo je bilo parjenje leva in levinje, seveda nekaterim. :D

Tanja Golob in Tamara Šketa

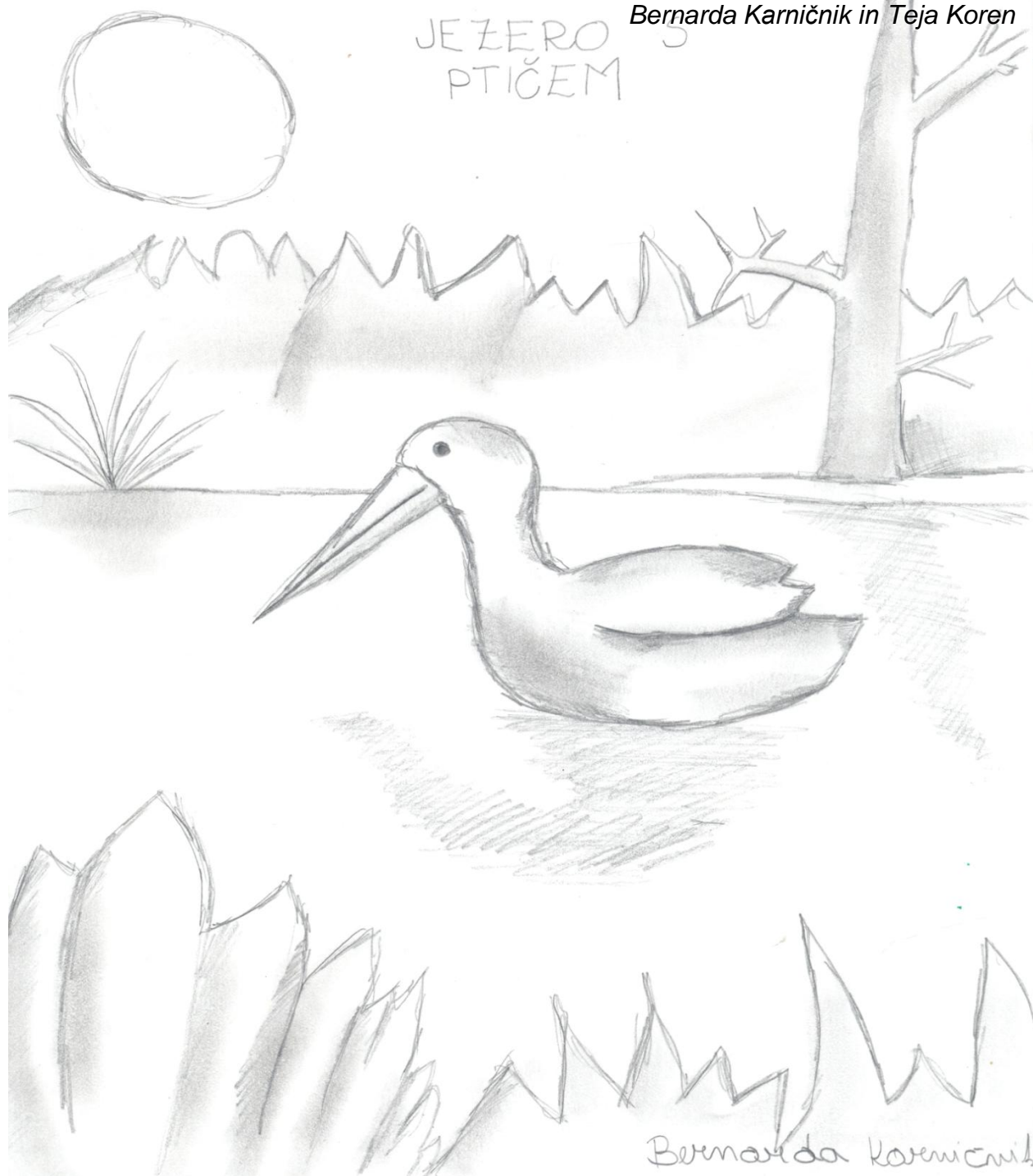
SKRITI PROSTOR S PTIČKI

Sprehajale smo se po živalskem vrtu. Bil je navaden živalski vrt z levi, opicami, ki so meditirale, risi, tigri ... Prišle smo iz območja Afrike. Na cesti, ki je bila pred nami, smo malo počivale in se razgledale naokrog. Malo pred tem je naša "vodička" ugotovila, da ima zemljevid obrnjen narobe!? Na zemljevidu je videla narisane ptičke, ki jih ni bilo nikjer, zato se jih je odpravila iskat, gledala je ob cesti in opazila majhno hiško ... No, ni bila ravno hiška, ni imela pohištva ali oken. Imela je samo vrata. Prijateljci sva ji že tečnarili, da gremo naprej in da so tisti ptički narisani na zemljevidu verjetno pomotoma ali pa so jih narisali za vnaprej. Ves čas pa sva ji govorili tudi, da želiva videti cel živalski vrt. Ampak, bilo je prepozno ... Ona je že bila v tisti hiški, ob njej je bila tudi naša druga vodička. Naenkrat sva tudi midve dobili zanimanje in vstopili.

Notri so bila še ena vrata. Nobena ni bila ravno pogumna, da bi jih odprla. Bolj kot nam je moja sonovinarka govorila, da naj ne hodimo noter in da je morda notri lev, bolj nas je vlekle tja. Nasa vodička je počasi začela odpirati vrata in to čisto neopazno. Voov! Zagledale smo pravi raj. Tri smo že bile notri v tistem prostoru. Moja sonovinarka je z eno roko držala prva vrata, z nogo pa druga vrata, da se slučajno ne bi zaprle in zataknila. Šle smo malo dalje in poklicale mojo sonovinarko, naj pride za nami. Ko smo vstopile, smo vse najprej zagledale slap. Okrog je bilo nekaj zelenja. Sprehajale smo se v tistem prostoru. Bile smo navdušene. Notri je bilo veliko ptic, od rdečih do modrih. Okolje je bilo prečudovito, imele smo pravi pravljčni občutek. Kar težko smo se ločile od tistega prostora. Bilo je res zelo lepo in mislim, da se je ta trenutek vsem štirim vtisni v spomin.

Bernarda Karničnik in Teja Koren

DVIGALO, ALI IMAŠ S SEBOJ PADALO?

Na Schlossberg – torej tisti graški hrib, ki ga krasi ogromna ura, si lahko prišel na več načinov: peš po stopnicah – to možnost smo takoj odpisali, z gondolsko žičnico ali z dvigalom. Odločili smo se za zadnjo možnost, saj je vožnja s super hitrim dvigalom zgledala na moč adrenalinsko. Klara je ob vožnji dobila celo pesniški navdih in nastala je naslednja pesmica.

**Dvigalo bilo je zabavno,
marsikomu slabo prebavno.
Bilo je tudi grozljivo,
mogoče komu malo mamljivo.
Padalo bi lahko potrebovali vsi,
vendar počutili smo se varni.
Na vrhu je bilo zanimivo,
starim ljudem nepozabljivo.
Bil je lep razgled,
tja odšli bomo spet.**

Klara Zinrajh

NAKUPOVALNO MRAVLJIŠČE!

V soboto, 8. oktobra, smo odšli v Gradec in nato še v nakupovalno središče Seiersberg. Tam je bilo najboljšo, čeprav smo imeli le uro časa za nakupovanje, vseeno pa smo se zabavali. Ni bilo dovolj časa za nakupovanje, zato je vsak kupil nekaj malega. Ker je bilo nakupovalno središče

tako polno in veliko, si se v njem kar izgubil. Pred odhodom v nakupovalno središče smo se dogovorili, da se čez uro dobimo pri McDonal'su. Velika množica se tega ni držala in jih je veliko zamudilo. Zaradi teh zamudnikov nekateri niso prišli do malice ali kosila. Ti zamudniki so dobili tudi kazen, in sicer so morali napisati spis. Vsi smo se z vsemi lepo razumeli. Po tem nakupovalnem središču smo hodili dva po dva ali po več skupaj. Nekateri pa so zamudili zaradi tega, ker so se zgubili. Na koncu smo se vsi dobre volje in veseli odpravili do avtobusa in odpeljali do doma. Aha, pa še na eno malenkost ne smemo pozabiti. Na avtobusu smo imeli tudi dva golobčka.

Nika Orož in Kaja Vušič

GREMO ŠE V GRADEC!!!! :)

NIKOLI, RES NIKOLI NE BOMO POZABILI ...

Erika: Joj, mene pa ni bilo zraven!

Klara: Res si veliko zamudila!

Erika: Kaj pa je bilo najbolj zanimivo?

Klara: Najbolj paničen in smešen dogodek se je zgodil v živalskem vrtu, ko smo se sprehajali. Ko smo prišli do vrtljivih vrat, smo mislili, da je na drugi strani tudi živalski vrt, ko pa gremo skozi, ugotovimo, da je bil to zasilni izhod in znašli smo se na parkirišču! Ko smo poskusili priti nazaj v živalski vrt, smo ugotovili, da se vrata v drugo stran ne dajo zavrteti! Bili smo zelo presenečeni! Nato je iznajdljivi Patrick splezal skozi majhno odprtino in spretno potisnil ograjo, da je luknja postala večja in smo lahko tudi ostali splezali skozi! Ko smo prišli nazaj not, smo nadaljevali pot, kot da se ni nič zgodilo! Tega dogodka, mislim, se bomo vsi najbolj spominjali!

Erika: Uuuuuuu, res sem veliko zamudila! Upam, da naslednjič ne bom zbolela in bom tudi jaz doživela kaj takega!

Klara: Ta dogodek bi res lahko napisali v knjigo, ki bi bila zelo zanimiva. V njo bi vključili tudi čustva in malo bi nakladali, da bi bila učiteljica Mateja zelo zadovoljna. No, kakorkoli, izlet je bil zelo zanimiv in poln presenečenj.

Klara Zinrajh in Erika Harnik

ŽABICE – SRČNE KLJUČAVNICE

Če ste Zvite novice pozorno brali, najbrž veste, da smo imeli s seboj tudi dva zaljubljena golobčka. Zanju je bil najprijetnejši sprehod čez most, katerega ograja je bila ovešena s ključavnicami – žabicami. Zanimalo nas je, čemu služijo. Učenci, ki obiskujejo turistično vzgojo, so nam pojasnili, da te žabice na ograjo obešajo zaljubljeni pari, saj jim tako obešene žabice zagotavljajo dolgo in srečno zvezo. Škoda, da tudi naš parček ni imel s seboj ključavnice.

Most

Bernarda Katičnik

PRAZNA VREČA NE STOJI POKONCI

Nakupovalno središče Seiersberg je bilo zelo veliko in temu primerno je bilo število trgovin. Med njimi so bile seveda tudi restavracije s hrano in pijačo, najbolj obiskan in pomemben za učence pa je bil McDonald's. ITAK! Nekateri so hoteli oditi v Sushi bar, a nihče ni nikoli zvedel, če so zares šli, ampak naslednjič bomo skoraj zagotovo vsi poskusili, kakšen okus imajo surove ribe. Drugi pa smo se tako zelo zamudili v trgovinah, da smo čisto pozabili na hrano in pijačo. Ti smo potem tudi malo zamudili na zbirališče, tam pa so nekateri še kar jedli pomfri in kakšen hamburger. Tistim, kateri pa nismo jedli, saj smo ves čas zapravili za trgovine, pa so se cedile sline. Zelo čudno pa je bilo, da smo bili tisti, ki nismo jedli in pili, na avtobusu bolj zaspani kot drugi, ki so. K temu so najbrž pripomogli tudi dobro založeni nahrbtniki. Lačni pa že ne bomo!

Kaja Gradišnik in Jana Verdnik

UČITELJI MUČITELJI – NI ŠANSE!

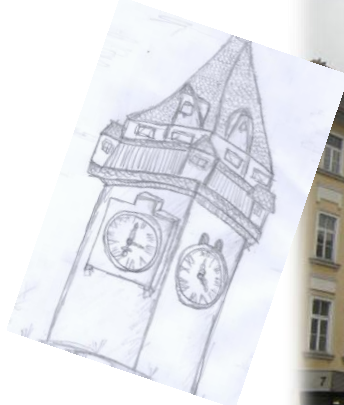
Marsikomu se zdi, da so učitelji in učiteljice mučitelji. Vedno nas mučijo s spraševanjem, kontrolkami, domačimi nalogami in domačimi branji.

Ko smo šli v Gradec, pa so bili prav zabavni, govorili so vice in zastavljali hecne uganke. Pri tem je bila najbolj izvirna učiteljica Irena Črešnar. Ko smo šli v živalski vrt, kjer smo videli ogromno živali (več vrst opic, leoparda, leva, levinjo, noje, osle, pаве, konje, zebre, koze ...), so nam učitelji dali dovolj časa, da smo si živali dodobra ogledali. Na koncu smo šli v nakupovalni center Seiersberg, kjer sta se dva fanta iz 7. in 9. razreda skoraj izgubila.

Učitelji so bili zelo prijazni, da so ju mirno počakali, saj bi ju lahko kar pustili tam, saj se nista držala dogovora. Na izletu je bilo lepo, vsi smo se dobro imeli in tudi naši učitelji so preživeli brez večjega števila novih sivih las.

*Tajda Mislovič
in Katja Jodl*

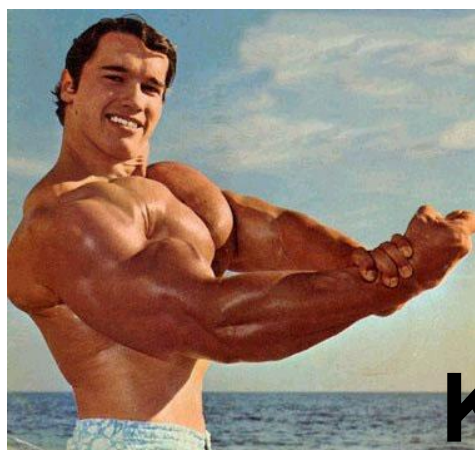

ARNY!

»I'll be back!« je ena izmed najbolj popularnih fraz, ki jo govorijo vsi. Prvi pa jo je izgovoril mačo man Arnold Schwarzenegger ali na kratko Arny. Njegovi zelo znani filmi so: The Terminator, Terminator 2 - Judgment Day in Terminator 3 - Rise of the machines. Nekaj let zapored je bil najmočnejši bodybuilder na svetu. Rodil se je 30. julija 1947 skorajda v Gradcu. Ni se rodil točno v Gradcu, ker se jo rodil v Thalu blizu Gradca. Se pravi, če razmišljate o obisku Arnijeve rojstne hiše v Gradcu, na to kar pozabite, ker je tam ne boste našli. Pa saj ima mesto polno drugih zanimivih stvari, kot na primer tisti stolp z uro, ali pa ono WC školjko sredi Mure ali kaj je že to. Aja, pravega vesoljca lahko greste gledat tja. Se že najde kaj zanimivega. No, vrnimo se k Arnyju. Neznane leta je Arnyeva mama hudo zbolela in je morala v bolnišnico. Ker je takrat v točno tisti bolnišnici delala moja babica, je bila ona zadolžena za zdravljenje Arnyjeve mame. To so bili še stari časi in še nismo imeli take zdravstvene tehnologije, kot jo imamo danes. Zaradi tega razloga je na žalost Arnyjeva mama neznanega leta umrla. Zdaj pa pride dogodek, na katerega sem zelo ponosen. Arnold Schwarzenegger se je ROKOVAL z mojo babico. Sedaj pa uživajte v pogledu na njegove mišice.

Oskar Čokl

KAKE MIŠICE!

